

“Pentru noi, prin noi înșine”

COOPERATORUL AGRICOL

- Educare, formare și informare -

Nr. 3/2020, Alexandria, jud. Teleorman, 2020;
ISSN 2734 - 4312 ISSN-L 2734 - 4312

Fondator: Șchiopu C. Paul

Editorial

FENOMENUL COOPERAȚIE AGRICOLĂ

MOTTO: „În vremuri de globalizare, nu există alternativă la cooperare”

În ultimii ani, în viața socială românească a apărut un nou actor economic, „Cooperația agricolă”. Acest tip de activitate, cu totul specific, este reglementat prin Legea cooperației agricole nr. 566/2004R.

Deși este un sector în care se realizează plus valoare, atât pentru membrii cooperatori cât și pentru societate, ordine, educație și disciplină antreprenorială, în prezent funcționarea tehnică și democratică a acestuia nu este unitară.

Iată numai câteva argumente reale:

- dese modificări ale legii inițiale nu au adus claritatea și lămuririle așteptate

- nu există o minimă normă de aplicare a legii nr. 566/2004R, deși practica de până acum o impune

- nu toate conducerile cooperativelor stăpânesc o cultură cooperatistă temeinică; nu au absolvit un minim curs de pregătire cooperatistă

- cooperativele nu sunt solidare, prin asocierea în uniuni de ramură (excepție făcând cele afiliate la Uniunea de ramură a cooperativelor din sectorul vegetal); deși există cooperative ale fermierilor cultivatori de legume, fructe, pepeni și ale crescătorilor de animale, acestea nu s-au asociat încă în uniuni de ramură specifice. Dacă sistemul este greoi, să se propună altul.

- sistemul cooperației agricole nu este reprezentat la nivel național și european cum sunt toate cooperativele din Europa și din lume, deși au trecut peste 15 ani de la apariția legii cooperației agricole

- ultima modificare a legii nr. 566/2004R a desființat prevederea referitoare la crearea Uniunii Centrale a Cooperativelor Agricole!. O mare eroare! Fără un for reprezentativ național, cooperativele se simt singure, în bătaia vântului și la cheremul multor inițiative... românești! Cine se teme de organizarea temeinică a acestui sector economic important?

- nu toate actele constitutive și statutele cooperativelor existente sunt unitare. În practică circulă fel de fel de tipuri de acte constitutive, unele având conținut chiar de societăți cu răspundere limitată, de societăți pe acțiuni și un amestec de prevederi ale o.n.g.-urilor cu puțină... cooperație agricolă. De aceea unele cooperative funcționează ca veritabile S.R.L.-uri. Avem dovezi concludente!

- registrele care ar trebui organizate și conduse conform prevederilor legii nu sunt unitare sau lipsesc definitiv de la multe cooperative, făcându-le vulnerabile din punct de vedere legislativ și democratic. Cele puse la dispoziție de noi nu sunt încă omologate dar sunt verificate în practică.

- relațiile cu O.R.C. nu sunt unitare. Multe cooperative nu și-au actualizat numărul de membri, capitalul social și nu și-au refăcut actele constitutive în pas cu ultimele modificări ale legii nr. 566/2004. În domeniu, lipsesc și sincronizări instituționale, ca de exemplu un ordin comun al MADR și ORC, prin care să se prevadă ca la înființare, orice cooperativă să prezinte un act constitutiv și statut model, modul unitar de operare a actualizărilor membrilor și capitalului social, codurile CAEN să reflecte tipul cooperativei, precum și acordurile scrise, în cazul cooperativelor care primesc bunuri, terenuri sau animale în folosință de la membri cooperatori, avem modele. Numai astfel s-ar pune stăvilă avalanșei și diversității păguboase a actelor constitutive neconforme principiului cooperației agricole.

- deși a trecut mult timp de la înființarea unor cooperative, acestea nu lucrează așa cum și-au propus. În speță, membrii cooperatori nu se aprovizionează cu inputuri și nu-și valorifică producțiile prin cooperative. Aspectul este desprins din bilanțurile raportate anual, Ar fi necesar ca în lege să se prevadă sancțiuni pentru cooperativele care nu funcționează un timp și nu întocmesc bilanț

- nu s-a dat publicității nicio analiză mai amplă și aprofundată a fenomenului cooperației agricole în România prin care să se tragă unele concluzii și să se

impună măsuri pentru viitor. Se pot produce erori grave în urma cărora pot suferi persoane care nu au fost avizate (a se înțelege: lipsă cultură cooperatistă) ori se poate beneficia de facilități fiscale necuvenite. De asemenea, pot fi puse în pericol eventualele fonduri europene atrase de cooperative. Prin analiza respectivă s-ar pune în evidență și succesele dobândite de cooperativele care au accesat și derulează investiții proprii din fonduri europene nerambursabile

- deși în Legea nr.1/21.02.2005 privind organizarea și funcționarea cooperației, republicată în 2014, la art. 109, se precizează: „În planurile de învățământ ale instituțiilor de învățământ superior... se poate introduce cu statut de disciplină opțională materia **Noțiuni despre organizarea și funcționarea cooperației**”, constatăm, cu mâhnire, că nu s-a făcut nimic până în prezent. Atunci, de unde manageri pentru cooperative, dar mai ales cultura cooperatistă? Și pe această cale, facem un apel călduros către factorii decisivi să militeze pentru introducerea, cât mai grabnică a studiului, chiar facultativ, al noțiunilor de cooperație agricolă în învățământul agricol superior și mediu!

- este necesară capacitatea cooperativelor de a-și organiza evidențele tehnice și contabile unitare,

concomitent cu îndemnul de a lucra efectiv și în scopul pentru care s-au înființat. Mai important, să fie îndrumate și convinse să se asocieze în uniuni de ramură care să le reprezinte în relațiile cu guvernul și în organismul european COOPA-COGECA. Păcat că în actuala lege nr. 566/2004R la art.69(1) asocierea uniunilor de ramură nu este clarificată deplin. Asocierea uniunilor de ramură „în organizații profesionale reprezentative la nivel național...” nu conduce la centralizarea democratică a sistemului cooperatist agricol ci permite disiparea acestuia în fel și fel de ligi, liguțe, syndicate, federații, uniunii, care mai de care! Lucrând singurate, vor claca și nu vor răspunde scopului pentru care s-au înființat. În lipsa, încă, a unui for național al cooperativelor existente, acest deziderat se poate realiza, chiar și temporar, numai cu concursul sincron al MADR, Direcțiilor Agricole Județene și experiența Uniunii de ramură a cooperativelor din sectorul vegetal, care pot organiza întâlniri zonale ale conducătorilor cooperativelor existente - președinți, vicepreședinți și economiști.

Mai 2020

Ec. Șchiopu C. Paul

EVOLUȚIA SECTORULUI COOPERAȚIEI AGRICOLE ÎN PERIOADA 2015-2019. PERSPECTIVE

dr. ing. Florentin Bercu, dir. executiv al U.N.C.S.V

În perioada 2015-2019, în sectorul cooperației agricole, se observă un trend în ceea ce privește numărul de cooperative agricole nou înființate și înregistrate la Oficiul Național al Registrului Comerțului. Astfel, la nivelul lunii mai 2020, cooperativele din sectorul agricol (inclusiv servicii în agricultură și comerț cu produse agricole) înființate conform Legii nr. 566/2004R, erau în număr de 1.629 față de 811 în anul 2015 și cu 263 mai mult față de 2018. Numărul cooperativelor agricole din zona montană este de 134 și reprezintă 8,23% din totalul cooperativelor existente, raportat la mai 2020. Mai mult de jumătate (56,72%) din numărul cooperativelor din zona montană se regăsesc în județele: Harghita (26 coop.), Brașov (25 coop.) și Bistrița Năsăud (25 coop.).

Numărul cooperativelor agricole înmatriculate anual a avut o evoluție variabilă în perioada 2005-2020. Se constată o evoluție pozitivă în anul 2018 ca urmare submăsurilor PNDR menite să încurajeze mai activ cooperativele, prin punctaj suplimentar, descurajând, totodată, accesibilitatea pentru fermierii mijlocii și mari. Tot în anul 2019 au devenit operaționale integral și facilitățile fiscale oferite de lege cooperativelor agricole și membrilor acestora.

În anul 2018, cooperativele agricole au generat o

cifra de afaceri de 1,315 miliarde lei, adică 282.103.565 euro și venituri totale de 1,378 miliarde lei, adică 295.563.929 euro. Aceste rezultate au fost obținute cu 1.015 angajați și 7.503 membri cooperatori.

Deși, ca număr, cooperativele agricole din zona montană reprezintă 8,23% din numărul total al cooperativelor, în anul 2018, acestea au generat o cifră de afaceri de 36,2 milioane lei, adică 2,76% din totalul cifrei de afaceri a întregului sector. Acest nivel scăzut denotă ca membrii cooperatori nu valorifică toate produsele prin/către cooperative. Aproape aceiași proporție, 2,79%, se menține și în cazul indicatorului active imobilizate. Activele totale, ale acestor cooperative reprezintă 3.46% din totalul activelor întregului sector, datorită specificului zonei montane, cu accent pe zootehnie și plante medicinale.

Slaba capitalizare a cooperativelor este dată de procentul redus al activelor imobilizate, din totalul activelor. Pentru a fi capabile să realizeze activități de procesare primară, produse finisate și o deservire mai diversificată a membrilor cooperatori, acestea trebuie să se capitalizeze mai intens prin alocări din profitul net anual, aporturile membrilor și accesarea fondurilor nerambursabile.

În anul 2015, gradul de capitalizare al

cooperativelor a fost de 1,28% iar în anul 2016 de 4,55%.

Capitalizarea cooperativelor rămâne cea mai grea barieră de deposit. Trebuie gândit un sistem care să accelereze câtuși de puțin capitalizarea cooperativelor. Fără o susținere concertată - membrii, cooperativa și statul (probabil Fondul de garantare), cooperativele sunt încă timide în a demara proiecte de investiții, în special în domeniul colectării, sortării și procesării producției agricole. Numai așa produsele membrilor cooperatori vor căpăta plus valoare iar cooperativele vor contribui la echilibrarea deficitului comercial al țării.

Cât privește cota de piață, cooperativele agricole dețin circa 3% și doar 1% din brand-urile proprii.

Din analiză reiese că sunt multe cooperative care încă nu au demarat activitatea. S-a constatat că unele cooperative au nevoie de 2-3 ani până încep să funcționeze optim. Acest aspect este ilustrat de faptul că pentru anul 2018 numai 654 cooperative, adică 47,88%, au depus bilanțuri, din care 253, adică 18,52%, au raportat pierderi, iar 147, adică 9,2%, au cifre de afaceri de câte peste 25.000 euro, demonstrând că funcționează.

Referitor la cooperativele din zona montană, din cele 144 cooperative, numai 55 au depus bilanț, adică 41,04%. Un număr de 9 cooperative, adică 16,36%, au raportat cifre de afaceri de peste 25.000 euro.

În ultimii 4 ani se înregistrează o tendință anuală constantă de creștere cu aproape 13% a numărului de cooperative agricole active din punct de vedere comercial, manifestând astfel interes pentru desfășurarea în bune condiții a activității.

Referitor la numărul membrilor cooperatori, media pe o cooperativă a scăzut de la 7,58 la 5,49. Indicatorul reflectă reticența fermierilor la asociere care presupune alte rigori ale conduitei personale și a interdependenței dintre membrii unei cooperative. De aceea multe cooperative noi încep activitatea cu un număr restrâns de membrii, numărul acestora crescând concomitent cu cooperativa. Din analiza datelor rezultă că numărul membrilor crește în cooperativele mai vechi, cu experiența probată. Există cooperative care grupează și peste 50 de membri.

Cooperativele din zona montană au 1.448 membri cooperatori, cele mai multe, adică peste 60%, au între 5 și 10 membri. Se remarcă 3 cooperative care concentrează 42% din numărul membrilor cooperatori din zona montană, având peste 100 de membri cooperatori.

În perioada 2015-2018 mult mai accelerată a fost creșterea numărului de angajați ai cooperativelor. Numărul acestora a crescut cu 36%, reflectând preocuparea cooperativelor pentru organizarea activităților proprii de comercializare și achiziționare în comun, atât a inputurilor cât și a vânzărilor. Cooperativele din zona montană au 100 de angajați. De

menționat că mai mult de 60% dintre cooperativele montane nu au salariați. Numai una singură are 43 de salariați.

În anul 2018, aproximativ 40% din numărul cooperativelor agricole au depus bilanț. Dintre acestea, numai 262 au raportat profituri. Dintre cooperativele care nu au depus bilanțuri, 51,15% au fost înființate în perioada 2016-2018.

Din totalul cooperativelor, 30,92% au o vechime mai mare de 5 ani, iar cele cu vechime de peste 10 ani dețin o pondere de numai 5,73%. Se constată că nu toate cooperativele au o evoluție ascendentă, cauzele fiind localizate în mentalitățile membrilor cooperatori și lipsa unor manageri pregătiți în domeniul cooperăției agricole.

S-a mai constatat că tocmai cooperativele funcționale și cu o vechime rezonabilă sunt și au fost pregătite să realizeze proiecte de infrastructură majoră și o capitalizare care să le facă rezistente în timp și cu grad mare de penetrare în piață. S-a mai observat că în programul PNDR 2014-2020 au accesat cu precădere cooperativele nou înființate, riscând, urmare imaturității, susținerea cu succes a investițiilor respective pentru un timp cât mai îndelungat. A nu se înțelege că pledăm pentru excluderea acestora de la finanțare, din contră ar trebui încurajate și susținute sistematic.

Prin creșterea și consolidarea sectorului cooperăției agricole se poate realiza: echilibrarea sectorului agroalimentar; creșterea gradului de fiscalizare al fermierilor și eliminarea unei zone gri din economie; consolidarea unor cooperative fanion; consolidarea puterii economice pe lanțul alimentară al fermierilor/membrilor cooperatori; facilitatea accesului la fonduri nerambursabile pentru investiții comune; capitalizarea, în timp, a fermierilor și cooperativelor; crearea de branduri proprii și penetrarea piețelor interne și externe cu produse ale cooperativelor; stimularea cooperativelor în vederea asocierii în cooperative de gradul trei, puternice și dominante, etc.

Cooperativa agricolă reprezintă principalul mijloc prin care fermierii pot realiza plus valoare, constantă în procesul de producție propriu și bunăstare socială. Actuala criză, cauzată de COVID 19, a scos în evidență lipsa unui sistem integrat de producție autohtonă care să asigure consumul populației.

Cooperativele pot răspunde acestui deziderat cu condiția unei organizări și coordonări unitare, la nivel regional, de ramură și național.

Activarea facilităților fiscale oferite de lege cooperativelor agricole și membrilor lor, poate constitui un imbold în asocierea fermierilor.

În intervalul 2020-2017, este necesar ca prin intermediul PNS, cooperativele agricole viabile și cu trecut istoric în ascensiune să fie bonitate în scopul accesării fondurilor europene nerambursabile pentru investiții comune.

Reușite,

UNIUNEA NAȚIONALĂ DE RAMURĂ A COOPERATIVELOR DIN SECTORUL VEGETAL

Mircea Paul Băluță - președinte U.N.C.S.V

Primele discuții pentru înființarea Uniunii Naționale de Ramură a cooperativelor din Sectorul Vegetal au început înainte anul 2017 când, la întâlnirile a 3-4 cooperative, funcționale, din sectorul producției vegetale (cultură mare), se discutau probleme ale sectorului și necesitatea unirii eforturilor tuturor cooperativelor.

Astfel, în anul 2017 cele 8 cooperative fondatoare - Agri-Sud Cooperativa Agricolă; Argeș Biosud Cooperativa Agricolă; Braicoop Cooperativa Agricolă; Dobrogea Sud Cooperativa Agricolă; Oltenia Cereal Nord Cooperativa Agricolă; Tinoasa Cooperativa Agricolă; Unirea Covurlui Cooperativa Agricolă și 15 Februarie Rotundă Cooperativa Agricolă au semnat actul constitutiv al Uniunii care a fost inaugurată în ziua de 14 februarie 2018, zi în care a devenit operațională, fiind prima de acest gen din România. La mai puțin de 6 luni de la formarea Uniunii, numărul cooperativelor asociate a ajuns la 14 iar suprafața exploatată de acestea la peste 140.000 ha. Cifra anuală de afaceri a celor 14 cooperative însumă aproape 160 milioane lei.

Odată asociate în Uniune, cooperativele respective au început să fie curtate mai asiduu de către furnizorii de inputuri care le-au acordat importante discounturi.

Încă de la început, obiectivele majore ale Uniunii au fost acelea de a se implica major și activ în determinarea organismelor statului să aplice efectiv prevederilor legale referitoare la facilitățile fiscale oferite de lege cooperativelor agricole și membrilor lor; organizarea schimburilor de experiență între cooperativele membre, contribuirea la îmbunătățirea legii nr. 566/2004; eficientizarea și capitalizarea cooperativelor din sectorul vegetal în scopul aducerii de valoare adăugată fermierilor membri etc.

Prin înființarea Uniunii, cooperativele și membrii lor sunt, de-acum, reprezentate la nivel național, doleanțele lor sunt făcute cu scut și luate în seamă de instituțiile decizionale în stat. Uniunea militează pentru apărarea drepturilor membrilor în relațiile cu administrația publică, organismele private ori cele internaționale. Uniunea este un partener stabil și unic reprezentant al cooperativelor agricole în relația cu MADR, Parlamentul țării și cu Ministerul Finanțelor.

Prin acțiunile și intervențiile Uniunii s-a cerut autorităților ca în bătălia privind accesul fermierilor la fonduri europene, cooperativele agricole să aibă prioritate întrucât investițiile realizate de acestea sunt în serviciul mai multor fermieri și al dezvoltării durabile a

satului românesc.

Întrunirile organizate frecvent de Uniune au fost onorate mereu de prezența unor personalități din administrația centrală de stat și Parlamentul României, de experți ai băncilor interesate a intra în relații cu cooperativele, reprezentanți ai unor furnizori de inputuri pentru cooperative etc.

De asemenea, în cadrul ședințelor de analiză și bilanț, Uniunea a scos în relief saltul calitativ al activităților cooperativelor asociate și anume, creșterea numărului de membrii, realizarea de investiții proprii sau din fonduri europene atrase prin proiecte comune, creșterea an de an a ponderii produselor vândute de membrii prin/ către cooperative, realizarea de capacități cooperatiste de depozitare și prelucrare a produselor agricole, atragerea unor furnizori de inputuri etc.

La ultima adunare generală, ținută în zilele de 28-30 ianuarie, s-a raportat, cu satisfacție, că numărul cooperativelor asociate a ajuns la 24, însă mai există cooperative cu profil cerealier care încă nu au aderat la Uniune. În perioada următoare, eforturile Uniunii se vor îndrepta și pe atragerea acestora dar și pe consilierea și convingerea altor tipuri de cooperative, cum ar fi cele legumicole, pomicole, de creșterea și exploatarea animalelor, apicole, etc, să se organizeze în Uniuni de ramură pentru ca în final să se poată constitui un for național numai al cooperativelor agricole.

Aceiași adunare generală a oferit prilejul împărtășirii unor succese ale cooperativelor membre care au realizat investiții din fonduri proprii și/sau fonduri europene; silozuri sau magazii pentru cereale, și-au procurat tractoare, combine și alte utilaje agricole, au construit remize pentru adăpostirea și întreținerea tehnicii agricole, fabrici de nutrețuri combinate, au achiziționat terenuri pentru construcții sedii și alte obiective etc.

Un aspect remarcabil îl constituie faptul că membrii tuturor cooperativelor valorifică prin/către cooperativă produsele obținute în fermele proprii, sporind astfel valoarea acestora.

În cadrul adunării largite, cu participarea invitaților oficiali și ai presei agricole, un număr de 4 cooperative, considerate „de top” în ierarhia Uniunii - Cerealtop Farmers din Vrancea, Banat Vest, din Timiș, Dobrogea Sud din Constanța și drumul Belșugului din Tecuci, și-au prezentat activitățile, demne de urmat.

Printre angajamentele luate în cadrul adunării se numără: creșterea numărului membrilor Uniunii, propuneri privind simplificarea accesului

cooperativelor agricole la fondurile europene de investiții, îmbunătățirea relațiilor cu băncile finanțatoare, servicii juridice și contabile pentru cooperative, furnizarea de informații permanente asupra tendințelor prețurilor la produsele agricole, organizarea aprovizionării în comun a motorinei etc. Evident, nu vor lipsi contactele permanente cu MADR și celelalte foruri decizionale.

Cooperative agricole de succes

GHEORGHE DOJA - COOPERATIVA AGRICOLĂ

Cooperativa Agricolă „Gheorghe Doja” din județul Ialomița, s-a format în aprilie 2013 „din necesitatea de a vinde pepeni în cantități mari direct lanțurilor de hipermarketuri, fără alți intermediari”. Cooperativa a început cu cinci membrii, care produceau separat cantități semnificative de pepeni pentru piața locală. Suprafețele acestora însumau numai 50 de ha.

În luna iulie 2013, cooperativa a obținut avizul de recunoaștere ca grup de producători.

În anul 2017, cooperativa a depășit 12.000 tone pepeni livrați.

În 2018 cooperativa avea 10 membrii care exploatau împreună 160 de hectare. Tot în acest an s-a dat în folosință un depozit pentru legume, în valoare de 900.000 euro. Cifra de afaceri anuală a cooperativei a depășit 15,6 milioane lei, adică 3.5 mil euro. Membrii cooperativei cultivă în total 160 ha care sunt ocupate cu pepeni verzi, pepeni galbeni, pepeni fără sămânță, dovleci plăcintari și legume. Producția de pepeni însumează aproape 70-80% din total vânzările cooperativei. Dintre legume se cultivă dovlecei, varză și conopidă, ardei kapia, gogoșari, ceapă, varză roșie și cartofi.

Peste 3.000 de tone se livrează la export iar peste 10.000 tone pe piața internă. Dintre beneficiarii la

Tot ce a obținut Uniunea în relațiile cu organismele statului se răsfrânge și asupra celorlalte cooperative care nu sunt membre. Pentru a deveni și mai puternici/reprezentativi, este necesar ca și celelalte cooperative să se asocieze în Uniuni de ramură!

export amintim Lidl Cehia, Ungaria, Polonia, Croația și în Dubai. Beneficiarii interni sunt Auchan, Lidl România, Carrefour, Bila, Cora, Mega Image și Profi.

Aceste realizări nu erau posibile fără asocierea cultivatorilor în cooperativă. Fermierul cooperativă se îngrijește de producție iar cooperativa, prin cei peste 40 de salariați, de vânzarea acestora. Astfel, s-a pus capăt unei părți a samsarilor și evaziunii fiscale în domeniu.

În vederea sporirii calității pepenilor și legumelor produse aici, cooperativa a implementat tehnici moderne de cultivare care permit obținerea unor exemplare gustoase și sănătoase. Terenurile se lucrează cu utilaje moderne și performanțe care permit executarea lucrărilor în timpul optim și de calitate. Răsadurile se plantează cu mașini speciale. Cooperativa dispune de o mică flotă de camioane pentru distribuția produselor, două hale pentru depozitare, cu zone de frig, trei linii de spălat și curățat pepeni și legume etc. Investițiile au fost realizate din credite bancare.

În viitor, cooperativa va diversifica producția de legume, pentru a nu mai depinde de sezonabilitatea pepenilor. De asemenea, va investi în spații și tehnologii de procesare care să crească marja de profit a cooperativei și a membrilor.

(Informații culese din presă)

PEPENI DE POGOANELE - COOPERATIVA AGRICOLĂ

Cooperativa Agricolă „Pepeni de Pogoanele” s-a constituit în anul 2016, în scopul cultivării și valorificării pepenilor membrilor cooperativi. Fermierii/membrii cultivă pepeni de diferite soiuri, dovleac plăcintar, dovleac Halloween și castraveți Fabio.

Pepenii cultivați aici au devenit un brand și au dat numele cooperativei. Solul din această margine nordică a Bărăganului, ca și temperaturile sunt ideale pentru cultivarea pepenilor verzi sau galbeni ca și a

dovleceilor. Combinația tuturor acestor condiții face ca pepenii de Pogoanele să capete un gust aparte, indiferent de soiul lor.

În anul 2018 cooperativa avea 6 membrii, a cultivat 150 hectare cu pepeni și 20 cu dovleci ornamentali, a realizat o cifră de afaceri în suma de 4.138.296 lei și un profit net de 267.008 lei.

Într-un interviu, președintele cooperativei afirmă: „Pământul îl arăm din toamnă, iar primăvara doar îl mărunțim. Folia-mulci, ca și sădirea se fac mecanizat.

La fel se întâmplă cu întinderea foliei-tunel. Răsadurile sunt produse de noi, fapt ce ne sporește garanția și încrederea. Am învățat să altoim răsadurile de pepeni, obținându-le la prețuri mai mici. Altoim anual câte 300-500 mii plante. În câmp facem irigare prin picătură, apa fiind extrasă din puțuri săpate la peste 55 m adâncime. O mare atenție o acordăm fertilizărilor, cu înglobare în sol și celor faziale cu fosfor și potasiu. Tratamentele se fac sub strictă supraveghere și numai dacă este nevoie. Cu trei săptămâni înainte de recoltare nu mai folosim produse chimice. Produsele cooperativei sunt certificate Global Gap, cerută și acceptată de toate magazinele alimentare din lume. Productivitatea este

120-150 tone/ha. În fiecare an de pe câmpul de lângă Pogoanele pleacă între 10.000 și 20.000 tone pepeni verzi. Cea mai mare parte se îndreaptă către supermarketuri din toată țara. Cam 30% merge la export, în Cehia și în Polonia”.

Cooperativa are în proiect o seră unicat în România, întinsă pe 1 ha, în care se vor produce un milion de fire de răsaduri, jumătate pentru producția proprie și jumătate pentru vânzare. Investiția se ridică la valoarea de 2 milioane euro din care 700.000 euro este aportul cooperativei.

(Informații culese din presă)

Semnale editoriale,

EVIDENȚE TEHNICE ȘI OPERAȚIUNI CONTABILE SPECIFICE COOPERATIVELOR AGRICOLE

Sub semnătura economistului Șchiopu C. Paul, autor cu experiență în agricultura cooperatistă, de stat și industria alimentară, dedicat formelor asociative din agricultura contemporană, recent, a văzut lumina tiparului cartea **„Evidențe tehnice și operațiuni contabile specifice cooperativelor agricole”**. Lucrarea se deschide cu un motto înțelept: „*În vremuri de globalizare, nu există alternativă la cooperare*”

Autorul pune la dispoziția fermierilor care s-au constituit în cooperative agricole informații importante referitoare la organizarea evidențelor tehnice - registrele specifice și a contabilității cooperativelor agricole.

Lucrarea a fost realizată pornind de la ideea că înființarea și funcționarea cooperativelor agricole prezintă multe particularități care le deosebesc fundamental de celelalte entități din economia de piață.

Astfel, lucrarea tratează și exemplifică următoarele: *Registrul special pentru evidența membrilor și a părților sociale* (inclusiv instrucțiuni de completare);

Evidența terenurilor și a altor bunuri atribuite în folosința cooperativei (inclusiv instrucțiuni de completare); *Subscrierea, vărsarea, majorarea, reducerea, cesiunea și restituirea capitalului social; Constituirea garanțiilor bănești ale administratorilor și cenzorilor; Taxele de înscriere în cooperativă; Participarea cooperativei la uniunea de ramură; Machete ale registrelor și modul de completare; Model de act adițional care se depune la ORC etc.* Exemplele și explicațiile logice, fac din fiecare capitol câte o lecție lesne de aplicat în practica cooperativelor, afirmând, fără să greșim, că este o lucrare unicat, deschizătoare a domeniului doctrinelor cooperăției agricole.

Lucrarea este foarte utilă fermierilor care s-au constituit în cooperative agricole și conducătorilor acestora, dar și celor care vor hotărî să se asocieze. O recomandăm și tuturor economiștilor.

(Articol publicat, sub semnătura d-lui Pietreanu Ghe., în ziarul MARA din 18.02.2020)

GHIDUL FACILITĂȚILOR FISCALE ACORDATE DE STAT COOPERATIVELOR AGRICOLE

La mijlocul lunii iunie 2020, economistul Paul C. Șchiopu a dat publicității o nouă lucrare utilă cooperativelor agricole și nu numai. Este vorba de „*Ghidul facilităților fiscale acordate de stat cooperativelor agricole și membrilor cooperatori*”.

În ultimii 15 ani, publicistul Șchiopu C. Paul s-a dedicat sistematic sectorului cooperăției agricole, elaborând numeroase lucrări teoretice care călăuzesc organizarea și conducerea evidențelor tehnice și contabile specifice, a înființat și consiliat un număr important de cooperative și a făcut propuneri de îmbunătățirea Legii nr. 566/2004 privind cooperativele agricole.

Permanent a interacționat cu Comisia de agricultură

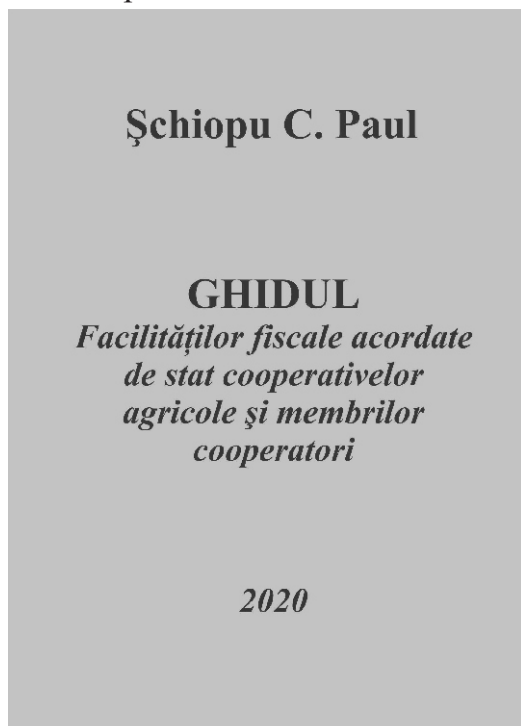
de la Camera Deputaților, cu Ministerul Agriculturii și Ministerul Finanțelor, susținând crearea cadrului legal de funcționare a cooperativelor agricole și determinarea fermierilor să se asocieze în cooperative.

Alături de celelalte lucrări dedicate cooperativelor agricole - *Sistemul tehnic, operativ și contabil al cooperativelor agricole/2007; Tipologia și funcționarea cooperativelor agricole/2008; Relațiile cooperativei agricole cu membrii săi/2010; Actele constitutive și statutele cooperăției agricole; Evidențe tehnice și operațiuni contabile specifice cooperativelor agricole/2019* și ultima lucrare, **„Ghidul facilităților fiscale acordate de stat cooperativelor agricole și membrilor cooperatori”**, vine în ajutorul practic al

conducerilor cooperativelor, membrilor cooperatori și al unităților administrativ teritoriale, în problematica calculării și acordării facilităților fiscale.

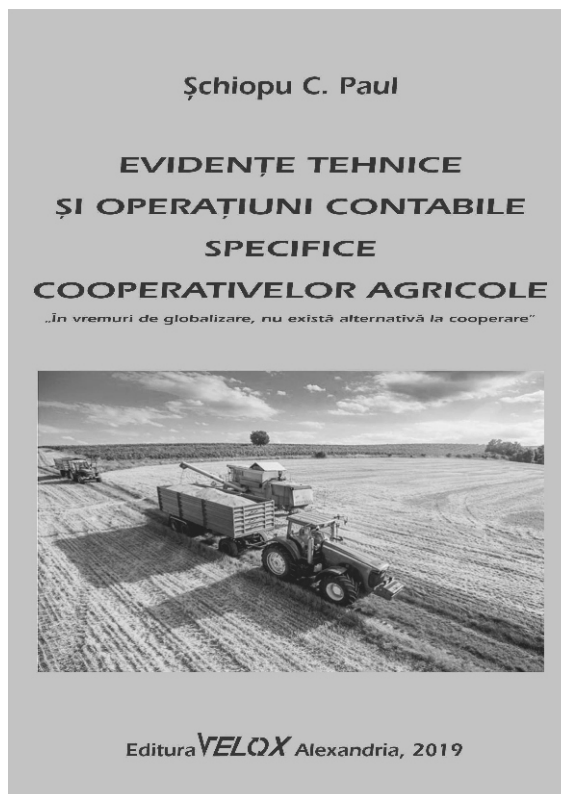
Fiecare capitol din lucrare aeste însoțit de exemplificări și explicații raționale, ușor de înțeles. Cunoscând avantajele fiscale, lucrarea poate constitui și un îndemn pentru cei care doresc să constituie o cooperativă.

În afara facilităților specifice cooperăției agricole, autorul a considerat să insereze în lucrare și alte facilități comune pe economie.

Din lectura cărții se desprind și unele propuneri de îmbunătățire a Legii nr. 566/2004 privind cooperăția agricolă, izvorite din aplicarea practică a actualelor prevederi. După câte știm, acestea au fost trimise și organismelor abilitate să aducă modificări legii respective, în scopul accesării mai rapide și mai echitabile a facilităților, atât de către cooperative cât de membrii lor.

(Articol publicat în ziarul Mara din 24 iunie 2020, sub semnătura d-lui George Zavera)

Să învățăm din istoricul cooperăției românești!

CENTRALA COOPERATIVĂ DE IMPORT ȘI EXPORT

- reluare din nr.2/2014, pagina 10 -

La 25 mai 1929, în urmă cu 90 de ani, s-a constituit Centrala Cooperativă de Import și Export, prin asocierea a 62 cooperative cu Banca Centrală Cooperatistă. Cooperativele au vărsat la capitalul social suma de 4.975.000 lei, iar Banca 500.000 lei. În anul 1940, numărul cooperativelor asociate a ajuns la 216, iar capitalul social la 10.850.000 lei.

Centrala a desfășurat activități de valorificare în comun, la export, a cerealelor, ouălelor, păsărilor, fructelor, vinului, nucilor și a aprovizionat armata cu grâu, porumb și furaje.

Activitatea de export s-a desfășurat prin cele 11 Agenții și Reprezentante comerciale deschise la Londra, Rotterdam, Hamburg, Marsilia, Berna, Milano, Veneția, Praga, Bratislava și Pireu. Centrala a încheiat Acorduri de colaborare cu organizații centrale cooperative din Franța, Germania, Cehoslovacia, Olanda etc. În zilele de 16 și 17 aprilie 1932 a organizat la București o reuniune intercooperatistă, la care au participat reprezentanți din Bulgaria și Iugoslavia.

Până la înființarea Centralei Cooperative, țările europene cumpărau grâne din America. Demn de știut este și faptul că, în America, prețul nucilor la bursă se stabilea după ce soseau, în porturile de acolo, vapoarele

cu nuci din România. În perioada interbelică exportam cam 250.000 tone de nuci.

Prin Centrala Cooperativă de Import și Export, s-a dat posibilitatea țăranilor de a-și vinde, la prețuri bune, peste 200.000 vagoane de grâu, realizând astfel „un surplus de venit”. În perioada 1933-1940, cooperativele au încasat un plus de peste 20 miliarde lei față de prețul intern. În anul 1936, prin Centrală, s-au exportat în Germania 150 vagoane de ouă.

Din cele prezentate mai sus se desprinde, clar, lipsa intermediarilor autohtoni sau străini precum și a câștigului multinaționalelor de azi, cărora le rămâne cea mai mare parte din plus valoarea creată de țăranii sau fermierii români.

Desigur, profiturile Centralei se repartizau cooperativelor asociate care, la rândul-le, asigurau un preț și stabil membrilor lor. În 10 ani, când leul era „greu” în Europa, Centrala a realizat peste 300 miliarde lei cifra de afaceri și a sponsorizat opere sociale și de propagandă cooperatistă în valoare de 2.312.637 lei, exercitându-și pe deplin și rolul social.

Să luăm aminte!

(Articolul publicat în ziarul Teleormanul din 28 august 2012 - S.C.P.)

UN CORIFEU LA COOPERĂȚIEI TELEORMĂNENE INTERBELICE - ÎNVĂȚĂTORUL A.S. BÎRLEANU

Învățătorul A.S. Bîrleanu, dascăl în satul Măgura, județul Vlașca/Teleorman, încă din 1899 a fost preocupat de soarta țăranilor pe care ia ajutat să primească loturi de pământ la marginea satului.

Marea lui pasiune avea să fie tărâmul cooperației locale. Astfel, în 1903 autentifică actele de înființare a Băncii Populare „Plugul Român”, înființată încă din 1901, „cu scopul de a lichida sistemul cămătăriei”. În anul 1908 pune bazele *Obștei Sătești* iar în 1910 înființează cooperativa „*Sfântul Gheorghe*” pentru exploatarea moșiei Obștei Lăceanca.

În anul 1911 a fost judecat pentru incitarea sătenilor la răscoala din 1907 dar a fost achitat ca nevinovat.

În 1913 sprijină înființarea cooperativei „*Sfântul*

Nicolae”, având ca obiect principal de activitate exploatarea nisipurilor și pietrișurilor din albia râurilor care străbat satul Măgura. În 1915 a înființat cooperativa „*Bunul Grădinar*” iar în 1921 „*Cooperativa de aprovizionare și desfacere a materialelor de construcții*”.

Învățătorul Bîrleanu a avut relații strânse de colaborare cu un alt ilustru învățător al vremii - Constantin Dobrescu din Mușătești, Argeș, militant de seamă pe tărâmul cooperației interbelice și al publicisticii agrare.

A.S. Bîrleanu a rămas în amintirea comunei Măgura ca un om de aleasă omenie și exemplu de urmat. (S.C.P.)

Știați că?

ÎN PERIOADA INTERBELICĂ COOPERATIVELE BENEFICIAU DE FACILITĂȚI FISCALE GENEROASE?

Prin Codul Cooperației, elaborat din inițiativa a doi iluștri economiști - Virgil N. Madgearu și Gr. Mladenatz, cooperativele din România aveau să beneficieze de importante înlesniri fiscale, pe care le redăm mai jos:

„Art.76 - Cooperativele cu un capital vărsat de până la 20.000 lei vor fi scutite de patență, cele cu un capital vărsat mai mare vor plăti jumătate din patența cuvenită după lege (n.n - scutirile nu se limitau în timp!, erau permanente)

Art.77 - Vor fi scutite de impozitul asupra veniturilor, cooperativele care vor face operațiuni decât cu membrii lor.

La celelalte cooperative, impozitul nu se va calcula asupra sumelor alocate anual din beneficiale net, fondurilor de rezervă și culturale.

De asemeni va fi scutită de impozit partea din beneficiu ce se acordă ca dividend asupra capitalului vărsat până la 5%.

Prima de muncă acordată din beneficiale net se va socoti la impunere ca salariu, iar prima de consumație drept o economie.

Depunerile spre fructificare ale membrilor unei cooperative, până la 25.000 lei vor fi scutite de impozit; iar cele între 25.000 - 100.000 lei vor plăti impozitul pe jumătate.

Art.78 - Imobilele construite de cooperative, pentru

trebuințele proprii sau pentru a servi ca locuințe ieftine membrilor lor, vor fi scutite de orice impozit direct către stat, județ sau comună, timp de 10 ani de la data construirii, iar pentru alți 5 ani de jumătate din impozit.

Taxele de construcții prevăzute în legile și regulamentele comunale vor fi jumătate pentru imobilele construite de cooperative.

Art.79 - Sunt scutite de orice taxe de timbru și înregistrare: toate formalitățile pentru constituirea, fuzionarea ori lichidarea cooperativelor înființate în baza legii de față, precum și formalitățile pentru înscrierea sau retragerea membrilor.

Art.80 - Sunt scutite de orice taxă de timbru, registrele cooperativelor, care vor fi parafate și legalizate de Judecătoria de ocol respectivă.

De asemenea este gratuită înscrierea cooperativelor în registrul respectiv.

Art.81 - Acțiunile introduse de cooperative, întreaga procedură, precum și actele până la valoarea de 1.000 lei inclusiv, vor fi scutite de timbru.

Art.82 - Toate actele de vânzare și de înscriere intervenite între cooperativele de locuințe ieftine și membrii lor, vor fi scutite de orice taxă de înregistrare.

Art.83

Art.84 - Statul acordă întietate de transport pe uscat și apă mărfurilor cooperativelor.

Art.85 - Autoritățile publice vor putea da prin

învoială cooperativelor lucrări sau furnituri, până la valoarea de 200.000 lei.

La licitațiile publice cooperativele vor depune numai jumătate din garanția cerută. De asemeni cooperativele vor fi preferate la întreprinderile și furniturile autorităților publice, chiar dacă ofertele lor sunt cu 5% mai scumpe decât ale celorlalți concurenți.

În cazul în care mai multe cooperative vor oferi aceeași sumă, se va proceda la o readjudecare între acestea.

Cooperativele care vor ceda altor persoane

contractele lor de furnituri sau lucrări pierd de drept, chiar de la încheierea contractului, foloasele acordate de lege. Această dispoziție se aplică și în cazul când cooperativele se vor servi de persoane interpuse.

Art.86 - Statul, comunele și județul, sunt autorizate a vinde prin bună învoială societăților cooperative de orice grad, terenuri din proprietatea lor pentru nevoile cooperativelor sau ale membrilor cooperativelor de locuințe ieftine

DESPRE ÎNVĂȚĂMÂNTUL COOPERATIST

Concomitent cu apariția și dezvoltarea cooperației, atât în lume cât și în România, a devenit necesară cunoașterea teoretică și practică a fenomenului, perfecționarea regulilor democratice specifice sistemului, a organizării și conducerii acestuia în scopul satisfacerii cât mai susținute a intereselor membrilor cooperatori.

Astfel s-a născut nevoia învățământului cooperatist.

În România, bazele învățământului cooperatist au fost puse la Congresul Băncilor Populare, ținut la Craiova în anul 1909, când s-a hotărât înființarea primelor *Școli de contabili pentru cooperație*. Hotărârea a fost motivată de faptul că numărul băncilor populare și al altor tipuri de cooperative creștea continuu.

În anul 1920 a apărut Regulamentul pentru înființarea și organizarea *Școlilor practice de contabilitate și educație cooperatistă*.

Întreaga rețea a învățământului cooperatist se află sub tutela Casei Centrale a Cooperației.

Până în 1920 a funcționat școala de cooperație din București, fondată de Virgil Popescu. Aici a predat contabilitatea G. Dumitrescu Bumbești, fondatorul și proprietarul revistei „*Șezătoarea neamului*”, în care se publicau numeroase articole despre cooperație. În 1910 s-a înființat școala de cooperație de la Târgu Jiu, iar în 1911 cea de la Tecuci. La Pitești și Balș, s-au înființat școli în anul 1914. În anul 1915, în țară existau 14 școli de contabilitate și educație cooperatistă. În 1919 numărul acestora ajunsese la 24 iar în 1920 la 26.

Școlile practice de contabilitate și educație cooperatistă erau organizate pe lângă și sub tutela Federalelor zonale. În cadrul fiecărei școli funcționau cooperative ale elevilor (cooperative școlare). Începând din 1934, aceste școli, sunt denumite *Școli practice de cooperație și gospodărie agricolă* iar din 1941, *Școli elementare de cooperație („pentru țiitori de registre și vânzători”)*.

Concomitent, vara, se desfășurau cursuri de scurtă

durată.

Începând cu anul de învățământ 1938, în școlile normale de învățători se studiau și noțiuni de cooperație și contabilitate.

În anul 1931, numărul cooperativelor școlare și studențești erau de 70.

Învățământul superior cooperatist a debutat în anul 1919 când s-a înființat, la București, Școala Centrală de Studii Cooperative, devenită în același an Academia de Studii Comerciale și Cooperatiste iar în 1947 Academia de Studii Comerciale și Cooperatiste, cu două facultăți - Studiul comerțului cooperatist și Studiul științelor cooperatiste. Între 1919 și 1942 Academia a dat 498 de titrați.

În perioada 1961-1966 cadrele tehnice necesare noilor G.A.C.-uri și G.A.S.-uri - contabili/socotitorii, brigadierii și șefii de ferme, erau școlarizați prin forme de scurtă durată, 6-8 luni. Concomitent, școlile tehnice de contabilitate agricolă pregăteau, în învățământul de 4 ani, viitorii contabili șefi ai acestor unități. În învățământul superior se pregăteau numai inginerii agronomi, horticultori și zootehniști și veterinari.

După 1967, învățământul superior cooperatist, general, a fost desființat iar școlile tehnice de contabilitate agricolă au fost transformate în licee de cultură generală, disciplinele agricole rămânând secundare.

După 1990, Uniunea cooperativelor meșteșugărești a înființat Universitatea ARTIFEX. În anul 2010, aceasta avea 2.600 de studenți și 12 grupuri școlare de arte și meserii frecventate de 4.500 elevi.

Evident, absolvenții acestor școli erau încadrați în cooperativele existente în țară ori în organismele cooperatiste reprezentative - Federale, Centrale sau INCOOP.

În afara învățământului specializat, mediu și superior, în școlile generale, licee și facultăți, elevii și studenții constituiau cooperative școlare ori studențești.

Cooperativele școlare s-au înființat încă din 1928,

ideea fiind preluată oficial în Legea învățământului primar din 1934, iar din 1938 „*cooperativa școlară a devenit și mai mult obligatorie prin lege*”. Spre exemplu, în 1948, în județul Teleorman existau 93 de cooperative școlare, înființate în tot atâtea școli. Cele mai mari funcționau la școala din satul Pielea - capital social vărsat în suma de 12.800 lei și la școala din Cervența - capital social vărsat 9.970 lei.

De asemeni, putem exemplifica și „*Cooperativa elevilor*” de la Școala de Agricultură din Alexandria, înființată în 1940, urmașă a Societății culturale „*Unirea*”, de la aceeași școală. Dintre acțiunile, atât ale societății cât și ale cooperativei enumerăm: gestionarea biletelor de călătorie CFR cu valoare redusă la 50% pe timpul vacanțelor, acordarea de premii constând în haine și ghetete „*celor lipsiți total de mijloace materiale*”, procurarea unor medicamente pentru punctul de prim ajutor al școlii, unelte agricole, cărți de agricultură, cărți corale, un aparat de radio, tricouri și mingi de volei, diverse materiale pentru repararea pistei de popice, plata lăutarilor și tipărirea biletelor și afișelor, excursii școlare și procurarea de aparate necesare dotării sălii de sport. Veniturile proveneau din cotizațiile membrilor, taxele de înscriere, donații, prestarea unor ore de muncă, valoarea biletelor de

intrare la serbările organizate de elevi, din vânzarea confecțiilor și cărților poștale etc. La 21 noiembrie 1935, societatea avea un excedent în suma de 22.043 lei. După 1950, fondatorii Cooperativei de credit Alexandria au atribuit acesteia sigla „*Unirea*”, în amintirea și continuarea ideilor cooperatiste formate la Școala de agricultură din oraș, unde cu ani în urmă elevii au îmbinat cu succes pregătirea profesională cu actele de cultură, spiritul de economie și autocontrol - elemente educative necesare continuării activității cu succes, dincolo de băncile școlii.

Cooperativele școlare aveau statut propriu, model editat de Ministerul Cooperăției prin Oficiul cooperativelor școlare. Membrii cooperativelor școlare, elevii, erau coordonați de un cadru didactic. Prin cooperativele școlare se cumpărau rechizitele necesare elevilor școlii, unele bunuri alimentare, obiecte de îmbrăcăminte și obiecte confecționate de elevi în orele de lucru manual sau în atelierele școlare.

Cooperativele școlare nu erau o joacă, ci o veritabilă instituție de educație antreprenorială, de formare a viitorilor inițiatori și conducători de cooperative!

(Extras din viitoare lucrare - Șchiopu C. Paul; Bercu Florentin: „Introducere în cunoașterea cooperației agricole” - îndrumar pentru studenții și elevii din învățământul cu profil agricol)

Esențial

SĂ RESPECTĂM PRINCIPIILE DEMOCRAȚIEI COOPERATISTE

Adunarea generală din 23 septembrie 1995 ținută la Manchester, Alianța Cooperativă Internațională, a aprobat următoarele principii universale ale cooperării: 1) *Membri voluntari și deschiși*; 2) *Controlul democratic al membrilor*; 3) *Participarea economică a membrilor*; 4) *Autonomia și independența*; 5) *Educare, formare și informare*; 6) *Cooperarea dintre cooperative* și 7) *Preocuparea pentru comunitate*.

Respectarea principiilor democrației cooperatiste începe cu redactarea actelor constitutive ale cooperativei și continuă cu desfășurarea activității zilnice. Abaterile de la statute și de la principiile cooperatiste duc la haos și la denaturarea ideii de cooperație așa cum a fost concepută cu sute de ani în urmă.

Imediat după constituire, cooperativa trebuie să-și elaboreze Regulamente proprii de funcționare pentru Consiliul de administrație, pentru adunările generale, pentru relațiile dintre membri și cooperativă precum și regulamentul de ordine interioară pentru salariații proprii. Concomitent se formează unele baze de date

despre membrii cooperativei și planurile de acțiune imediată și de perspectivă.

Conținutul actului constitutiv și al statului trebuie însușite temeinic de fiecare membru cooperatist.

De asemeni, o importanță deosebită trebuie acordată organizării registrelor prevăzute de lege. Ținerea acestora la zi constituie un element esențial al respectării democrației cooperatiste. Actualizarea periodică a „*Registrului special pentru evidența membrilor și a părților sociale*” și evoluției membrilor/capitalului social la ORC este o misiune de maximă importanță.

După o scurtă perioadă, cooperativa trebuie să se asocieze la uniunea de ramură, sporind astfel încrederea membrilor și marcând intrarea în circuitul național.

Hotărârile gândite de factorii de execuție nu pot fi aplicate dacă nu sunt validate în organul colectiv desemnat democratic prin actele constitutive, după caz, consiliul de administrație, adunarea generală ordinară sau extraordinară. Hotărârile de orice fel vor purta un număr și vor fi date în ordinea adoptării. Ele vor sta la

dispoziția oricărui membru, pentru consultare dar pot fi și comunicate electronic membrilor cooperatori. Convocarea adunărilor generale să se facă în concordanță cu prevederile statutare și ale Regulamentelor de funcționare. Dezbaterile se vor consemna în registrele prevăzute de lege.

Respectarea drepturilor și îndatoririlor membrilor în privința aprovizionării și desfacerii produselor prin/către cooperativă, prevăzute în Regulamentele specifice, este încă un factor de bază al consolidării democrației cooperatiste.

Abaterile să fie analizate și dezbătute în forurile democratice proprii cooperativei. Nerespectarea

principiului solidarității „*unul pentru toți, toți pentru unul*” duce la slăbirea democrației cooperatiste.

Adunările generale anuale de bilanț și dare de seamă sunt un adevărat for democratic al membrilor cooperatori și de aceea trebuie bine pregătite, convocate statutar, materialele să fie puse din timp la dispoziția membrilor, să se asigure cvorumul maxim posibil, dezbaterile să fie libere, fără constrângere sau abținere, criticile analizate, măsurile gândite temeinic etc, și să nu uităm de principiul „*fiecare are dreptul să întrebe, să-și expună opiniile, să participe activ la dezbateri și să primească răspunsuri*” (S.C.P.)

DE CE O CASĂ DE COMERȚ AGROALIMENTAR?

După cum se știe, prin HG nr. 933/2018, a fost înființată Societatea Națională „*Casa Română de Comerț Agroalimentar UNIREA*” - SA, proprietate se stat, aflată sub coordonarea MADR.

De ce este nevoie de reînființarea fostelor Centre de Legume și fructe, care fixau prețurile de preluare și monopolizau comerțul legumelor, fructelor și produselor prelucrate? Am uitat așa repede că statul s-a dovedit un gospodar inefficient? Cine va acoperi eventualele pierderi, dar mai ales cine va fi beneficiarul profiturilor Casei?, evident statul!

De ce nu sunt încurajate și susținute actualele și viitoarele cooperative agricole să realizeze obiectul de activitate autopropus de Casa? Dacă în paralel, în piață, cooperativele își vor uni eforturile, constituind cooperative de gradul trei care vor realiza investiții în capacități de preluare, sortare, prelucrare și desfacere a produselor provenite de la membrii lor, cum în fapt au început să procedeze unele dintre ele, ce se va alege de fondurile irosite până acum cu așa-zisa Casă de Comerț Agroalimentar? Cooperativele astfel asociate pot dezvolta o veritabilă rețea comercială asemănătoare fostelor AGROCOOPR-uri constituite de cooperativele agricole de producție până în anul 1990.

Considerăm că un sector cooperatist agricol bine pus la punct va fi în stare să-și autogospodărească cu

succes produsele proprii precum și cele provenite de la membrii. De asemeni poate asigura, la prețuri mici, aprovizionarea cu inputurile necesare tuturor membri, fenomen foarte des întâlnit în activitatea curentă a multor cooperative. Evident, cheltuielile de funcționare ale cooperativelor vor fi mult mai mici decât ale Casei iar eventualele profituri se vor răsfrânge nemijlocit asupra membrilor cooperatori care, în fond, au creat bunurile respective. Ne punem întrebarea legitimă: nu cumva înființarea Casei a fost gândită ca un obstacol/descurajare pentru sistemul cooperatist?

Dacă MADR dispune de fonduri, de ce oare nu le canalizează în direcția dezvoltării și consolidării acestui sistem de piață, numit cooperația agricolă, aflată în plină ascensiune?!

Suntem siguri că preluarea acestei activități de către cooperative de gradul trei, specializate, va conduce sigur la fiscalizarea masivă a produselor proaspete și nu numai care circulă în piețele țării.

Oare acesta să fi fost și scopul recentelor modificări aduse legii cooperației agricole, prin care s-a abrogat capitolul referitor la constituirea Uniunii Centrale a Cooperativelor Agricole? Cine ne va reprezenta în forurile europene COPA-COGECA? ... probabil Casa!

Martie 2019

Șchiopu C. Paul

NOTĂ: Imprimatul „**Registrul special pentru evidența membrilor și a părților sociale**”, împreună cu instrucțiunile de completare, poate fi achiziționat prin comandă ramburs de la Tipografia Velox Prod S.R.L. - loc. Alexandria; strada Independenței; nr. 48; județul Teleorman; telefon: 0244.314.213; E-mail: veloxprod@gmail.com; www.veloxprod.ro; livrare în toată țara;

Eventuale observații, sugestii de îmbunătățire a conținutului ziarului precum și articole despre cooperația agricolă care să fie publicate în numerele viitoare, pot fi trimise pe adresa: Șchiopu C. Paul - loc. Alexandria; strada Dunării; bloc L.5; scara C; etaj 1; apt. 32; e-mail: schiopuninel@yahoo.com; telefon: 0721.324.109.

OASPETE AL COOPERATIVELOR AGRICOLE JAPONEZE

(continuare la nr. 2/2014; interviu acordat ziarului
Teleormanul, în ianuarie 2008)

- D-le Șchiopu, cu ce impresii ați plecat de la cooperativa agricolă „Makkabi”?

- Vizita la această cooperativă s-a încheiat sub semnul admirației pentru organizarea și funcționarea sectoarelor ei tehnico-productive, comerciale și sociale, pentru seriozitatea în muncă a japonezilor, pentru încrederea reciprocă, solidaritatea umană și mutualitatea care îi caracterizează. Am reținut, totodată, și o serie de idei, care pot fi prelucrate și aplicate în cooperativele agricole de la noi. Dar, trebuie neapărat să adaug, legat de „Makkabi”, că are și un sector de cercetare științifică, o stațiune pentru cultură și ameliorarea mandarinului, unde am deprins tehnica recoltării fructelor de aici, unice în lume pentru gustul lor și pentru condițiile ecologice în care se obțin. Sub îndrumarea unui specialist, echipați cu mănuși albe din bumbac și cu o foarfecă, am cules câte o porție bună de mandarine aurii. În stațiune sunt în cultură 18 soiuri și varietăți de mandarine, pe un sol calcaros, pietros, galben - maroniu, pe niște coline, loturile experimentale fiind protejate cu plase speciale contra curenților.

- Ce a urmat după această interesantă vizită și cu aspecte practice?

- Următoarea zi a fost dedicată reîntoarcerii la IDACA, călătoria fiind făcută cu un autocar, pe un traseu special, pe la poalele muntelui Fuji-Yama, simbolul Japoniei, cu vizitarea parcului rezervație - naturală Hanone. Pe parcurs, am întâlnit priveliști superbe, generate de această dată, de zona muntoasă, de autostrăzile nesfârșite, de plantațiile de ceai și de mandarin, de instalațiile eoliene foarte numeroase, deși Japonia nu este în criză energetică. Aproprierea de muntele Fujii a creat tuturor mari emoții, o bucurie unică. În rezervație, am vizitat o zonă cu ape termale, care ieșeau din pământ însoțite de gaze vulcanice, după care am făcut o plimbare cu un vapor de agrement pe unul din cele trei lacuri vulcanice situate în minunată zonă, în care se aflau mulți turiști. Și anici, ne-a impresionat curățenia, liniștea și comportamentul civilizat. După traversarea capitalei Tokyo, pe una din autostrăzile suspendate printre blocurile de locuințe, am ajuns la IDACA, unde gazdele organizaseră pentru noi

un banchet de primire, agrementat cu delicatese japoneze - sake, vinuri din import și autohtone, muzică, simulări de jocuri sumo, fotografii în grup, schimb de cadouri etc.

- Ce teme au fost prezentate la cursurile organizate aici?

- La primul curs, domnul Koh Harada, specialist al Institutului de cercetare al Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole din Japonia, expert în marketingul cooperativelor agricole, cu o experiență de 40 de ani, care a predat cursuri în Polonia, China, Uzbekistan, Cambodgia, Laos, Mongolia, ne-a prezentat, pentru început, un scurt istoric al economiei japoneze, continuând cu înființarea și dezvoltarea cooperativelor agricole în Japonia, cu explicarea relațiilor dintre membri și cooperativă, privind vânzarea produselor realizate de către aceștia, cu modul de organizare a piețelor de gros, detaliindu-ne planurile de aprovizionare și desfacere, modul de stabilire a prețurilor, rolul magazinelor cooperatiste, al supermarketurilor și al altor consumatori. Un subiect aparte l-a constituit organizarea Federației de credit a cooperativelor agricole. Toate economiile cooperativelor și disponibilitățile cooperativelor se păstrează și se fructifică prin această bancă proprie, sumele servind la autofinanțarea activităților lor. Această bancă a Cooperatiei agricole este a cincea ca mărime între băncile din Japonia. S-a precizat că statul sprijină cooperativii, numai în situația în care sunt obligați, prin planul național, să renunțe la o parte din suprafețele cultivate cu orez, caz în care ei primesc, doar în primul an, contravaloarea cheltuielilor ocazionate de înființarea noii culturi de înlocuire. De asemenea, că nici o cooperativă agricolă nu falimentează, deoarece este ajutată de celelalte, de sistemul cooperatist, să supraviețuiască și să se redreseze. Pământurile cooperativelor bătrâni se dau în arendă cooperativelor activi, prin grija unei „bănci a terenurilor”, o structură organizată în cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole din Japonia.

(Va urma)